

Základní stereometrické poznatky

Víš, že...

stereometrie je prostorová geometrie, tj. geometrie zabývající se útvary, které nelze umístit do roviny, a vlastnostmi takových útvarů?

základními stereometrickými pojmy jsou bod, přímka a rovina?

slovo stereometrie je řeckého původu a jeho volný překlad je měření těles?

s prvními stereometrickými poznatkami se setkáváme u vyspělých národů žijících v údolích velkých řek Nil, Euphrat a Tigris?

čtyřnohý stůl se může kývat, ale trojnohý ne?

Nauč se...

správně vnímat základní geometrické pojmy, tj. bod, přímku a rovinu a jejich části.

určit přímku a rovinu.

používat geometrickou symboliku.

Základní stereometrické poznatky

Ve stereometrii jsou předmětem zkoumání prostorové útvary. Základními pojmy jsou **bod**, **přímka** a **rovina**. Bod, přímka a rovina jsou útvary myšlené, vznikají v našem vědomí abstrakcí poznatků reálného světa – bod z drobných předmětů (například zrnka písku), přímka z napnutých tenkých předmětů (například provázek), rovina z napjatých tenkých ploch (například list papíru, mořská hladina). Podle Eukleida je bod „to, co nemá délku, šířku ani výšku, přímka má jen délku, rovina má jen délku a šířku“.

Body a přímky znázorňujeme stejně jako v planimetrii (obr. 1), rovinu libovolným rovinným útvarem, nejčastěji rovnoběžníkem (obr. 2). V případě přímky a roviny, které obsahují nekonečně mnoho bodů, znázorňujeme vždy jen jejich část. Body a přímky označujeme stejně jako v planimetrii, body velkými písmeny (A, B, C, \dots), přímky malými písmeny (a, b, p, \dots). Roviny označujeme malými písmeny řecké abecedy ($\alpha, \beta, \rho, \dots$).

obr. 1

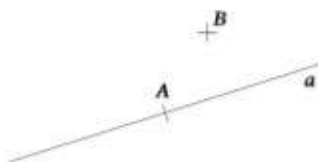
obr. 2

English Terms

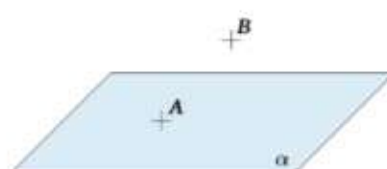
solid geometry (stereometry)
stereometrie
point bod
line přímka
plane rovina
half plane polorovina
space prostor
halfspace poloprostor
incidence incidence

Je-li bod A bodem přímky a (obr. 3), říkáme, že „bod A leží na přímce a “ nebo „přímka a prochází bodem A “ a píšeme $A \in a$. Bod B na přímce a neleží, píšeme $B \notin a$. Podobně, je-li bod A bodem roviny α (obr. 4), říkáme, že „bod A leží v rovině α “ nebo „rovina α prochází bodem A “ a píšeme $A \in \alpha$. Bod B v rovině α neleží, píšeme $B \notin \alpha$. Výrok „přímka a leží v rovině α “ nebo „rovina α prochází přímkou a “ znamená, že každý bod přímky a je také bodem roviny α (obr. 5); zapisujeme $a \subset \alpha$. Přímka b v rovině α neleží, píšeme $b \not\subset \alpha$.

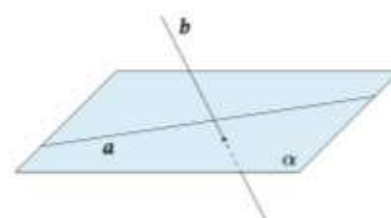
Pro vyjádření všech uvedených vztahů mezi body, přímkami a rovinami používáme společný termín „je incidentní“, tj. „bod je incidentní s přímkou“, bod, případně přímka, je incidentní s rovinou“.

obr. 3

obr. 4

obr. 5

zapamatujeme si

- **Přímka je určena dvěma různými body** neboli jinými slovy: **Dvěma různými body prochází jediná přímka.** Na obr. 6 je přímka a určena body A, B ; symbolicky: $a = \leftrightarrow AB$.
- **Rovina je určena třemi různými body, které neleží v přímce** neboli jinými slovy: **Třemi různými body, které neleží v přímce, prochází jediná rovina.** Na obr. 7 je rovina α určena body A, B, C ; symbolicky: $\alpha = \leftrightarrow ABC$.

obr. 6

obr. 7

Základní stereometrické poznatky

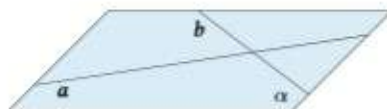
Z určenosti roviny pomocí tří bodů vyplývá, že trojnohý stůl se nebude nikdy kývat, ale čtyřnohý může, neboť tři body vždy leží v jedné rovině, ale čtyři body v jedné rovině ležet nemusí.

Další možné způsoby určení roviny jsou:

- Rovina je určena bodem a přímkou, která tímto bodem neprochází. Na obr. 8 je rovina α určena bodem A a přímkou a , $A \notin a$; symbolicky: $\alpha = \leftrightarrow Aa$.
- Rovina je určena dvěma přímkami, které jsou různoběžné, resp. rovnoběžné (různé). Na obr. 9a,b je rovina α určena přímkami a, b ; $\alpha = \leftrightarrow ab$.

obr. 8

obr. 9a

obr. 9b

Vlastnosti základních vztahů mezi body, přímkami a rovinami vyjadřují tyto jednoduché věty:

zapamatujeme si

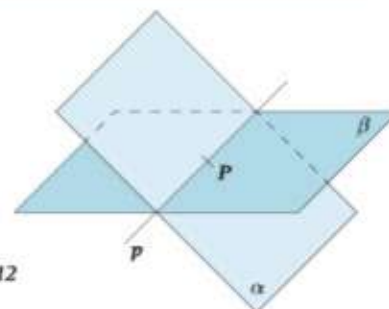
- **Leží-li dva různé body přímky v rovině, leží v rovině všechny body této přímky.** Na obr. 10 leží body A a B současně na přímce a a v rovině α , a to znamená, že v rovině α leží všechny body přímky AB ; symbolicky: $[(A \in a \wedge A \in \alpha) \wedge (B \in a \wedge B \in \alpha)] \Rightarrow \leftrightarrow AB \subset \alpha$.
- **Jestliže bod leží na přímce a tato přímka leží v rovině, leží i bod v této rovině.** Na obr. 11 je bod A bodem přímky a , přímka a leží v rovině α , a to znamená, že bod A je také bodem roviny α ; symbolicky: $(A \in a \wedge a \subset \alpha) \Rightarrow A \in \alpha$.
- **Dvě různé roviny, které mají společný bod, mají společnou přímku, která tímto bodem prochází, a kromě této přímky nemají žádný další společný bod.** Na obr. 12 mají roviny α a β společný bod P , tj. mají společnou přímku p , která prochází bodem P ; symbolicky: $(P \in \alpha \cap \beta) \Rightarrow (\alpha \cap \beta = p \wedge P \in p)$.

obr. 10

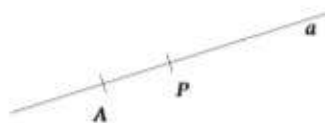
obr. 11

obr. 12

Z planimetrie víme, že bod dělí přímku na dvě navzájem opačné **polopřímky** a je jejich společným počátkem.

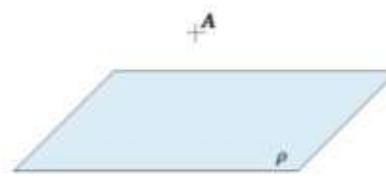
Přímka dělí rovinu na dvě navzájem opačné **poloroviny** a je jejich společnou hraniční přímkou. Libovolná rovina dělí prostor na dva navzájem opačné **poloprostory** a je jejich společnou hraniční rovinou. Polopřímku s počátkem P a vnitřním bodem A značíme $\mapsto PA$ (obr. 13), polorovinu s hraniční přímkou p a vnitřním bodem A značíme $\mapsto pA$ (obr. 14) a poloprostor s hraniční rovinou ρ a vnitřním bodem A značíme $\mapsto \rho A$ (obr. 15).

obr. 13

obr. 14

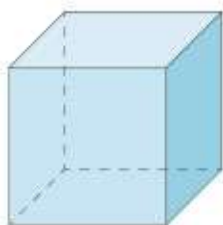

obr. 15

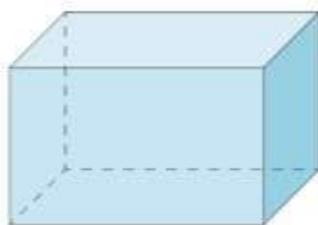

Základní stereometrické poznatky

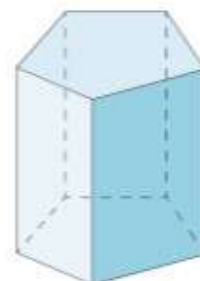
K modelování prostorových vztahů budeme využívat nejčastěji krychli. **Krychle** (obr. 16) je jedním z pěti pravidelných mnohostěnů, všechny její stěny jsou čtverce. Dalším známým tělesem je **kvádr** (obr. 17). Je to těleso, jehož protější stěny jsou shodné obdélníky. Krychle i kvádr patří mezi **hranoly** (obr. 18). Podstavami hranolů jsou shodné mnohoúhelníky, bočními stěnami rovnoběžníky. V případě pravidelných hranolů jsou podstavami pravidelné mnohoúhelníky a bočními stěnami shodné obdélníky.

obr. 16

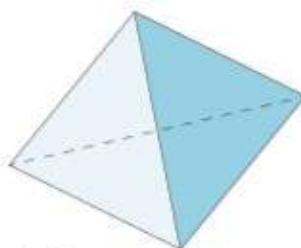

obr. 17

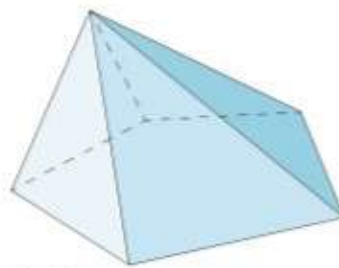

obr. 18

Vhodným tělesem pro modelování je i **čtyřstěn** (obr. 19). Stěny čtyřstěnu jsou trojúhelníky, v pravidelném čtyřstěnu trojúhelníky rovnostranné. Zvolíme-li u čtyřstěnu jednu ze stěn jako podstavu, dostaneme trojboký jehlan. Obecně je **jehlan** (obr. 20) těleso, jehož podstavou je mnohoúhelník a bočními stěnami trojúhelníky. V případě pravidelných jehlanů je podstavou pravidelný mnohoúhelník a bočními stěnami jsou shodné rovnoramenné trojúhelníky.

obr. 19

obr. 20

souvislosti

Eukleidovy *Základy* (řecky *Stoicheia*) jsou učebnice matematiky, která se skládá ze třinácti kapitol, nazývaných knihy. Eukleides v nich shromáždil a uspořádal elementy pro rovinnou a prostorovou geometrii.

Eukleides

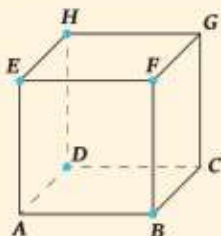

Základní stereometrické poznatky

Příklad 1

Je dána krychle $ABCDEFGH$. Kolik různých přímek je určeno vrcholy B, D, E, F, H ?

řešení

1. krok

Přímka je určena dvěma různými body.

2. krok

Při spojování bodů nezáleží na pořadí.

3. krok

Každý z pěti daných bodů lze spojit s kterýmkoli ze zbývajících čtyř.

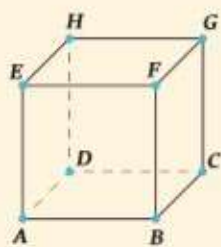
4. krok

Počet různých přímek určených vrcholy B, D, E, F a H je tedy $\frac{5 \cdot 4}{2} = 10$.

Příklad 2

Je dána krychle $ABCDEFGH$. Kolik různých přímek je určeno všemi vrcholy krychle?

řešení

1. krok

Přímka je určena dvěma různými body.

2. krok

Při spojování bodů nezáleží na pořadí.

3. krok

Krychle má 8 vrcholů.

4. krok

Každý z vrcholů lze spojit s kterýmkoli ze zbývajících sedmi.

5. krok

Počet různých přímek určených vrcholy krychle je tedy $\frac{8 \cdot 7}{2} = 28$.

